

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/44/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6410212057
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2011:6410212057.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu PhD. a JUDr. Danice Kočíčkovej vo veci starostlivosti o maloletého N. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako otec, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, dieťa rodičov K. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. nad H., I. XX/XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Máriusom Hrmom, bytom Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 1/6, a V. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. nad H., A.. S. č. X/X, zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Klimom, so sídlom advokátskej kancelárie Sládkovičova ulica 16/61, 965 01 Žiar nad Hronom v konaní o návrhu matky maloletého N. na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P/236/2010 - 84 zo dňa 12. 05. 2011, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že návrh matky na zverenie maloletého N. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletého N. Z. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že matka maloletého N. K. Z. je povinná zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletého každý párny týždeň od pondelka od 15.00 hod. do pondelka nasledujúceho týždňa do 15.00 hod. a otec maloletého N. V. Z. je povinný zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletého každý nepárny týždeň od pondelka od 15.00 hod. do pondelka nasledujúceho týždňa do 15.00 hod.. Rodičom maloletého N. uložil okresný súd povinnosť v stanovenom čase zabezpečiť odovzdanie maloletého N. do osobnej starostlivosti druhého rodiča. Stanovil, že každý z rodičov bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok; výživné na maloletého N. neurčil. Zároveň uložil rodičom maloletého N. východné opatrenie napomenutím obidvoch rodičov, nakoľko svojim správaním ohrozujú a narušujú výchovu maloletého a jeho pozitívny fyzický a psychický vývin. Nad výchovou maloletého N. určil dohľad. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že napriek nesúhlasu otca je v záujme maloletého, aby bol v osobnej starostlivosti každého z rodičov po určitú presne určenú dobu. Prihliadol pri tom na to, že dieťa má k obidvom rodičom pozitívny vzťah, prostredie u nich je mu známe. Obidvaja rodičia bývajú v jednom meste, nedochádza teda k zmene miesta bydliska maloletého, ani školy, ktorú navštevuje. Potreby maloletého po materiálnej stránke dokážu zabezpečiť obidvaja rodičia. Konštatoval, že počas tohto konania a ani v predchádzajúcich konaniach nebolo preukázané, že by niektorý z rodičov nebol spôsobilý vychovávať dieťa, aj keď u každého z nich existujú rizikové faktory, na ktoré poukázal súdny znalec K.. E. D. v Znaleckom posudku vypracovanom v konaní sp. zn. 10P/202/2008. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov, aj bez podkladu v konsenze oboch rodičov, súd dospel k záveru, že záujmom maloletého N.

je, aby bol v striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Zverením maloletého N. do striedavej osobnej starostlivosti budú podľa názoru okresného súdu rešpektované práva maloletého N., uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, najmä právo maloletého na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s nimi. Striedavou osobnou starostlivosťou sa zabezpečí úplný vývoj dieťaťa a to po stránke citovej, rozumovej a mravnej, nakoľko dieťa potrebuje vo svojom živote aj lásku matky, jej pohladenie a porozumenie. Berúc do úvahy osobné, rodinné, majetkové a sociálne pomery na strane obidvoch rodičov, dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča, súd na návrh matky výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov neurčil. V záujme odstránenia negatívneho a rušivého vplyvu vzťahových problémov rodičov maloletého na maloletého, uložil okresný súd rodičom maloletého výchovné opatrenie napomenutím rodičov maloletého a nad výchovou maloletého určil podľa § 37 ods. 2 písm. c) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Zákon o rodine) dohľad s tým, že výkon uložených výchovných opatrení bude súd sledovať v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, s ošetrojúcou lekárkou maloletého ako aj so školou, ktorý maloletý navštevuje.

Proti predmetnému rozhodnutiu okresného súdu sa v podaní zo dňa 08. 06. 2011 otec maloletého N. odvolal a v odvolaní uviedol, že navrhuje rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom v celom rozsahu zrušiť, návrh zamietnuť a ponechať v platnosti rozsudok 10P/202/2008 zo dňa 29. 01. 2010. Zároveň uviedol, že si uplatňuje trovy odvolacieho konania v celkovej výške 114,82 €. Otec maloletého v odvolaní ďalej uviedol, že okresný súd návrhu matky maloletého N. na striedavú osobnú starostlivosť vyhovel napriek tomu, že maloletý N. neprejavil vôľu žiť striedavo u obidvoch rodičov. Poukázal na výpoveď maloletého na pojednávaní konanom na Okresnom súde Žiar nad Hronom dňa 08. 02. 2011, kde maloletý uviedol „neviem prečo by sa malo niečo meniť“. Podľa názoru otca maloletého nie je zrejmé, na základe čoho si z výpovede maloletého okresný súd vyvodil právny záver, že maloletý si želá vyskúšať striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov. Zdôraznil, že matka vyvíja na maloletého nátlak formou plaču, čím chce dosiahnuť od maloletého vyjadrenie, že chce s ňou bývať. Vyjadril nesúhlas s tým, aby maloletý spával v jednej miestnosti s matkou a jej partnerom. Poukázal na lekárske vyjadrenie Psychiatrickej nemocnice v Kremnici, z ktorého je podľa jeho názoru zrejmé, že maloletý N. existujúci stav upravený právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bol zverený do osobnej starostlivosti otca hodnotí pozitívne, a že lekár doporučuje určiť len pravidlá stretávania sa s matkou a nie striedavú osobnú starostlivosť s bývaním u nej.

V podaní zo dňa 29. 06. 2011 sa k odvolaniu otca maloletého N. vyjadrila matka maloletého N.. Vo vyjadrení uviedla, že rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom je spravodlivé, vychádza zo spoľahlivého zistenia stavu veci. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu potvrdil. Uviedla, že otec maloletého nezvládol výchovu maloletého v čase, keď mu bol maloletý zverený, pretože bez jej vedomia ho poslal na liečenie na psychiatriu, čo maloletému veľmi ublížilo. Zdôraznila, že rozhodnutie okresného súdu jej, ako matke umožňuje podieľať sa na výchove svojho syna, starať sa o neho, variť mu, prať mu, tráviť s ním voľný čas, učiť sa s ním a podobne. Uviedla, že ak by odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom a tým ponechal maloletého N. v osobnej starostlivosti otca, tak by sa jeho stav zhoršil a časom by bol nezvládnuteľný.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení zo dňa 07. 11. 2011 uviedol, že vzhľadom k zisteným skutočnostiam z pohovorov s „klientmi“ a novým okolnosťami, sa striedavá osobná starostlivosť nejaví ako vyhovujúca, predovšetkým so zreteľom na vývinové potreby, zdravotný a psychický stav dieťaťa. Uviedol, že vyhovujúce sa javí zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matke, ktorá nebráni maloletému v styku s otcom. Maloletý N. sa s otcom chce stretávať, kontakt udržiavajú a je vyhovujúci tak, ako prebieha posledný mesiac a to na základe dohody dieťaťa a otca a podľa rozhodnutia maloletého N..

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec na pojednávaní konanom dňa 16. 11. 2011 podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len OSP) a odvolaním otca maloletého napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 220 OSP vo výroku I., ktorým okresný súd zveril maloletého N. Z. do striedavej osobnej starostlivosti a v súvisiacom II., III., IV. výroku zmenil tak, že návrh matky na zverenie maloletého N. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol; vo výroku, ktorým okresný súd napomenul rodičov maloletého N. a určil nad výchovou maloletého N. dohľad zostalo rozhodnutie okresného súdu nedotknuté.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že návrhom zo dňa 10. 12. 2010, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 10. 12. 2010 matka maloletého N. Z. navrhla, aby bol maloletý N. Z. zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, nakoľko je podľa jej názoru vhodnejšie, ak sa bude starostlivosť o maloletého N. zabezpečovať striedavo. Podľa jej názoru je schopná postarať sa o maloletého syna lepšie ako jeho otec, môže sa mu viac venovať, pretože pracuje iba na rannú smenu. Poukázala na závery znaleckého dokazovania, ktoré bolo realizované dvoma znaleckými posudkami, pričom závery obidvoch znaleckých posudkov boli jednoznačne v jej prospech. Na pojednávaní konanom dňa 08. 02. 2011 vypočul okresný súd aj maloletého N. Z., ktorý v neprítomnosti rodičov uviedol, že obidvoch rodičov má rád, vie, že mama by bola rada, keby býval u nej. Nevie však prečo by sa malo niečo meniť. Uviedol, že u otca má väčšiu izbu, súkromie na učenie. Nevie ako by to bolo, keby býval len u mami. Nevedel jednoznačne odpovedať na otázku, či by chcel, aby bol zverený do osobnej striedavej starostlivosti. Po vysvetlení podstaty striedavej osobnej starostlivosti maloletý uviedol, že by bol najradšej, keby sa rodičia dohodli a on by bol u toho rodiča a vtedy, ako sám bude chcieť. Podľa „Záznamu z pozorovania a vyjadrenie účastníkov konania“, ktorí sa stretli po pojednávaní na Okresnom súde Žiar nad Hronom dňa 08. 02. 2011 sa rodičia maloletého za účasti zástupcu kolízneho opatrovníka maloletého K.. K. H. stretli. Stretnutie sa viedlo v napätom duchu, zo strany matky bola z pohľadu zástupcu kolízneho opatrovníka prejavovaná vôľa konštruktívne sa dohodnúť na pravidlách striedavej osobnej starostlivosti. Stretnutie však nespĺnilo svoj účel a k dohode rodičov nedošlo. Matka sa opakovane vyjadrila, že má vôľu dohodnúť sa na striedavej osobnej starostlivosti, otec uviedol, že so striedavou osobnou starostlivosťou bude súhlasiť len pod tou podmienkou, že matka maloletého N. prejaví zdravý prosocionálny spôsob života.

V priebehu konania bol maloletý N. hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici v Kremnici. Okresný súd na základe uvedených skutočností žiadal od Psychiatrickej nemocnice v Kremnici vyjadrenie k tomu, v ktorom období a z akého dôvodu bol maloletý N. v Psychiatrickej nemocnici v Kremnici hospitalizovaný, čo bolo dôvodom prijatia maloletého, aký bol zdravotný stav maloletého pri prijatí a v akom stave bolo dieťa prepustené do domáceho prostredia. Ďalej, či sa rodičia maloletého o maloletého počas hospitalizácie zaujímali, či sa informovali o jeho stave. Zároveň okresný súd vykonal dopyt na Okresné riaditeľstvo PZ SR, obvodné oddelenie PZ Žiar nad Hronom, či, kedy a z akého dôvodu zasahovali v rodine otca maloletého N. V. Z., bytom v U. nad H.. Okresné riaditeľstvo PZ, obvodné oddelenie Žiar nad Hronom v Oznámení, ktoré bolo doručené okresnému súdu po vyhlásení rozhodnutia dňa 13. 05. 2011, oznámilo súdu, že priestupok voči občianskemu spolunažívaniu, ktorý osobne oznámila dňa 01. 05. 2011 matka maloletého N. je v štádiu šetrenia a nie je ešte „ukončený“. Podľa Záznamu o odložení veci zo dňa 02. 06. 2011 (č. I. 92 spisu), Obvodný úrad Žiar nad Hronom, odbor všeobecnej vnútornej správy podľa § 66 ods. 2 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov odložil priestupkovú vec proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, ktorého sa mal dopustiť otec maloletého tým, že mal viackrát zo svojho bytu vyhodiť maloletého syna N.. Vo vyjadrení zo dňa 11. 05. 2011, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 17. 05. 2011 (to je tiež po vyhlásení rozhodnutia) Psychiatrická nemocnica prof. K. v Kremnici okrem iných skutočností uviedla, že maloletý aktuálny stav - trvalý pobyt u otca a návštevy u matky hodnotí pozitívne, preto za danej situácie pokladá za najvhodnejšie určiť pravidlá stretávania sa s matkou, čo je ale v kompetencii súdnoznaleckého dokazovania. Zdôraznila, že vzťah maloletého N. k obidvom rodičom je pozitívny aj keď „komunikácia“ medzi rodičmi pôsobí na N. psychotraumatically.

Na pojednávaní konanom dňa 12. 05. 2011 okresný súd rozhodol tak, že návrhu matky na zverenie maloletého N. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov vyhovel.

Otec maloletého N. v odvolaní proti rozsudku okresného súdu namietal rozhodnutie okresného súdu o zverení maloletého N. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Okresnému súdu vytkol, že nezobral do úvahy vyjadrenie maloletého N., ktorý sa vyjadril tak, že na stave, ktorý bol daný rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/202/08 - 232 zo dňa 29. 01. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16CoP/15/2010 - 257 zo dňa 06. 05. 2010, ktorým bol maloletý N. zverený do osobnej starostlivosti otca a matke bola uložená povinnosť prispievať na maloletého výživným vo výške 50,- € mesačne nechce nič meniť.

Okresný súd pochybil, keď neprešetril pomery, v akých maloletý maloletý u matky žije. Otec dieťaťa sa dopyčul, že priateľ matky bol dlhšiu dobu vo výkone trestu odňatia slobody.

Zo spisu odvolací súd zistil, že po podaní odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P/236/2010 - 84 zo dňa 12. 05. 2011 podala matka maloletého N. na Okresný súd Žiar nad Hronom návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom žiadala, aby súd predbežným opatrením dočasne zveril maloletého N. do jej osobnej starostlivosti matky. Návrh odôvodnila zmenami v správaní maloletého N., ďalej tým, že syn ju „vyhľadáva“ aj nad rámec súdom určeného styku a tiež tým, že syn sa jej zdôveril, že otec ho zbil. K návrhu pripojila lekársku správu zo dňa 16. 09. 2011. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č. k. 10P/318/2011 - 9 zo dňa 28. 09. 2011 návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa otec maloletého odvolal (úradný záznam č. I. 120 spisu), o odvolaní otca maloletého N. nebolo zatiaľ rozhodnuté.

Krajský súd na odvolacom pojednávaní opätovne vypočul okrem rodičov maloletého aj maloletého N. Z. Maloletý N. Z. na pojednávaní konanom dňa 16. 11. 2011 na Krajskom súde v Banskej Bystrici uviedol, že býva u otca a chodí k mame. Nechcel by striedavú osobnú starostlivosť, chce bývať u otca a chodiť k mame. U mami je mu dobre, pokiaľ je s mamou sám doma. Ak príde priateľ mami, cíti sa „čudne“, je nekludný, iný než zvyčajne. Za čudného považuje aj priateľa matky. Ten na otca nadáva. Vedel by si predstaviť bývanie u mami, keby sa priateľ mami zmenil. Hovoril o tom s mamou, ale mama mu povedala, že jej priateľ tam býva a treba ho rešpektovať. Ku konfliktom s otcom, ktorý vyústil do podania trestného oznámenia zo strany matky maloletý na odvolacom pojednávaní uviedol, že tento sa udial preto, že si nechcel obliecť vrch pyžama. Nahneval sa na otca a preto mame povedal, že ho otec zbil. Potom to išli ukázať doktorke a oznámiť otca na polícii. Otca sa nebojí, otec ho nezbil. Na otázku odvolacieho súdu, ako žije maloletý od septembra 2011 (od nariadenia predbežného opatrenia o zverení maloletého N. do osobnej starostlivosti matky) tento uviedol, že sa dlhšiu dobu zdržuje u matky, aj preto, že bol rozhodnutím súdu zverený do jej osobnej starostlivosti. Naďalej má veci doma u otca. Zo školy ide, ak má otec poobednú k matke, ak otec nemá poobednú, ide domov. Úlohy si robí doma u otca. Potom ide večer spať k mame na bicykli, ráno na bicykli si ide po tašku a ide do školy.

Rodičia maloletého na odvolacom pojednávaní zotrvali na svojich predchádzajúcich stanoviskách. Matka naďalej trvala na tom, aby bol maloletý N. zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, aj keď predbežným opatrením nariadeným na jej návrh bol maloletý zverený len do jej osobnej starostlivosti. Na otázku, či je pravdivé tvrdenie otca o tom, že K. H., s ktorým žije v spoločnej domácnosti, bol vo výkone trestu odňatia slobody a za aký trestný čin uviedla: „Počula som, ale mne povedal K. H., že iba robil šoféra. Nevidela som rozsudok, za čo bol odsúdený, ani neviem za aký trestný čin, ale viem, že bol vo výkone trestu 3 roky“.

Otec maloletého N. so striedavou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nesúhlasil.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Rozhodovanie súdu o úprave rodičovských práv a povinností prichádza do úvahy, keď medzi rodičmi nedôjde ku dohode o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, resp. ak uzavretá dohoda nie je v záujme maloletého dieťaťa a súd ju neschválil. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia ako aj na bytové pomery rodičov, ich hmotné zabezpečenie, povahové vlastnosti a podmienky. V praxi súdov sa pri rozhodovaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností vychádza najmä z návrhov a vyjadrení rodičov, ako aj kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, z ktorého správ o predpokladoch na výchovu dieťaťa a o vhodnosti výchovného prostredia čerpajú súdy podklad pre svoje rozhodnutie alebo rozhodnutie o schválení dohody rodičov.

Novela Zákona o rodine vykonaná zák. č. 217/2010 Z. z. zaviedla do rodinného práva inštitút tzv. striedavej osobnej starostlivosti. Tento inštitút je v slovenskom rodinnom práve úplne nový. Striedavá osobná starostlivosť je taká úprava osobnej starostlivosti o dieťa, keď je dieťa v osobnej starostlivosti

každého z rodičov po určitú, presne určenú dobu, napr. jeden týždeň. Ide o taký spôsob osobnej starostlivosti o dieťa, ktorý zohľadňuje právo obidvoch rodičov na výchovu dieťaťa po rozvode. Nové znenie § 24 ods. 2 Zákona o rodine ustanovuje, že ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o striedavú osobnú starostlivosť záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Predpokladom na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti sú jednoznačne záujem dieťaťa a lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti. So zreteľom na vek a rozumovú vyspelosť, môže súd maloleté dieťa vypočuť, pričom názoru dieťaťa venuje náležitú pozornosť. Rodičia často navrhujú, aby sa dieťa samo rozhodlo u koho by chcelo po rozvode rodičov zostať. U tohto dieťaťa však môže dôjsť ku konfliktu lojality a dieťa prežíva ešte väčší stres, než aký bol spôsobený rozchodom rodičov. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, potom je zrejmé, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti musí byť schopnosť dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Schopnosť dohody rodičov musí súd zisťovať v rámci dokazovania. Ak zistí, že sa rodičia na striedavej osobnej starostlivosti nevedia dohodnúť je otázne, či výchovné prostredie založené rozhodnutím súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti bude stabilné a v záujme maloletého dieťaťa, a či sú rodičia schopní dohodnúť sa na ďalších zásadných otázkach súvisiacich so striedavou osobnou starostlivosťou o dieťa. Striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať a nezaťažovať dieťa do vzájomných problémov tak, ako je to v tomto prípade, keď rodičia svojimi vzájomnými (momentálne neodstrániteľnými) konfliktami traumatizujú maloletého N..

Výsluch maloletého N. odvolací súd zopakoval, aby zistil, či okresným súdom nariadená striedavá starostlivosť je v záujme maloletého, keď aj v konaní 10P/202/2008 Okresný súd Žiar nad Hronom za podstatné považoval [napriek záverom znaleckého posudku, ktorý za vhodnejšie prostredie pre výchovu maloletého N. považoval bydlisko matky (po eliminácii nepriaznivých faktorov - záujmová oblasť dieťaťa, partnerský vzťah matky)], kde sa maloletý cíti lepšie a dieťa zveril do osobnej starostlivosti otca. S výsluchom maloletého jednoznačne odvolací súd ustálil, že za svoj domov považuje bydlisko otca, kde má všetky svoje osobné veci a "od otca chodí k mame". Napriek rozhodnutiu o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky predbežným opatrením počas tohto konania, ktorému malo predchádzať doteraz nepreukázané a v súčasnosti maloletým popierané fyzické ublíženie zo strany otca, sa predbežné opatrenie nerealizuje. Dieťa naďalej chodí "domov k otcovi" a len na základe rozhodnutia súdu každý deň odbicykluje spať k matke a ráno si ide "domov k otcovi" pre veci do školy. Matka záujem na zachovaní stavu podľa predbežného opatrenia nemá.

Výsluchom maloletého považuje odvolací súd za preukázané, že sa maloletý v spoločnosti priateľa matky cíti stiesnene, sám sa nazval čudným, nekľudným. Matka o týchto pocitoch maloletého vie, napriek tomu nemieni ukončiť vzťah s K. H..

Z lekárskeho správ doložených rodičmi, aj priamo Psychiatrickou nemocnicou profesora K. v Kremnici, kde bol maloletý v priebehu konania hospitalizovaný, je odôvodnený záver, že pre maloletého N. je najdôležitejší klud a ceková eliminácia stresu. Tento stav je dosiahnuteľný len, ak sa maloletý ponechá v domácom prostredí u otca v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/202/08 - 232 zo dňa 29. 01. 2010 a s matkou sa bude stýkať podľa vlastného rozhodnutia, kedy sám chce, keďže otec v styku matky a dieťaťa nebráni.

Odvolací súd vychádzajúc z týchto úvah odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa § 220 OSP zmenil tak, že návrh matky (výroky rozsudku okresného súdu I., II., III., IV.) na zverenie maloletého N. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov zamietol. Pri rozhodovaní vychádzal z poznatkov získaných z vykonaného dokazovania. Za podstatnú považoval tú skutočnosť, že matka žije v jednoizbovom byte s partnerom, ktorý bol právoplatne odsúdený, vo výkone trestu odňatia slobody strávil 3 roky, pričom matka nepovažovala za potrebné ani zistiť za aký trestný čin bol jej partner odsúdený. N. sa podľa svojho vyjadrenia do zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom cíti „doma“ u otca, s mamou je mu dobre, ale bez prítomnosti jej partnera, s ktorým si nerozumie a v jeho prítomnosti sa cíti nesvoj („čudný“).

Výrok o uložení výchovného opatrenia rodičov maloletého a o určení dohľadu nad výchovou maloletého zostal bez zmeny.

O trovách prvostupňového aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 146 ods. 1 písm. a) OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.